

Paraules de benvinguda al Claustre universitari a càrrec del Rector Llorenç Huguet

Molt Honorable Senyor President del Govern balear, Excel·lentíssimes i Il·lustríssimes Autoritats, senyors claustrals, senyores i senyors,

Vull manifestar públicament la meva emoció més fonda per aquest acte d'investidura com a doctors honoris causa d'aquesta universitat del senyor Òscar Ribas i del doctor Miquel Dolç, a títol pòstum, els quals ja formen part d'una manera estricta del terrer universitari.

Òscar Ribas és un home que ha viscut l'entrada d'aquest petit país germà, Andorra, a les Nacions Unides; un home que en el seu discurs davant els representants de tot el planeta a l'Assemblea General va dir ben clar amb una de les llengües oficials del seu país, el català, que pertanyia a la cultura catalana, que compartim uns deu milions d'humans en aquest petit mosaic d'Europa que són els països de llengua catalana, i subratllà alguns dels valors que a més a més de la llengua ens agermanen, com són la importància de l'autoestima, l'amor a la personalitat pròpia i la defensa de la pau, de la fraternitat, de la pacífica convivència, en una atmosfera de llibertats, lluny d'imperialismes i de gateres de poder.

Amb aquestes reductores i esquemàtiques paraules he volgut emblematitzar uns trets essencials de la personalitat d'Òscar Ribas, al qual don, en nom de tota la comunitat universitària i en el meu propi, la més càlida i entranyable benvinguda en aquest Claustre. Des d'ara mateix deman al nou doctor la seva col·laboració per aconseguir que la nostra universitat s'impregni dels valors d'amor a la cultura pròpia com a forma original d'atènyer la universalitat, que és el nostre horitzó quotidià.

Però avui també hem fet la investidura, a títol pòstum, del doctor Miquel Dolç.

Ell va ser un home que dedicà la seva vida a conrear les virtuts més autèntiques del bon mestre i alhora del gran recercador. La seva tasca com a catedràtic d'institut i d'universitat ha deixat un planter nombrós de deixebles en aquest camp tan universitari de la docència, de la transmissió dels coneixements. La seva recerca la realitzà en les pàgines immortals dels clàssics llatins, i, mitjançant traduccions que podem anomenar vertaderes creacions, traslladà a la llengua catalana autors tan essencials com Ovidi, Virgili, Marcial, Tàcit, Sèneca, Catul i Marc Aureli.

No li podem agrair mai la feina d'enriquiment i modernització del català literari, que en els seus textos arriba a cims de bellesa i d'excel·lència extraordinaris. Subratllaré també la seva tasca com a poeta, perquè ens ha deixat una veu en què es conjuga el seu vessant humanista i classicista amb les arrels més profundes de l'amor al seu poble nadiu, en una poesia on el compromís civil i el sentiment íntim són els protagonistes.

Miquel Dolç no ens ha deixat. El tenim aquí entre nosaltres en aquesta obra de creador, traductor, crític i filòleg que, com a obra ben feta, resistirà el pas del temps i de la història. Quan qualsevol de nosaltres obrim *El somni encetat* o els *Epigrames* de Marcial o les *Geòrgiques* de Virgili, podem sentir que l'herència miqueldolçiana és vivificadora i que no té data de caducitat.

Ambdós testimonis d'avui, els dels doctors Ribas i Dolç, no quedaran en l'oblit de la petita història de la nostra universitat ni de la gran de la nostra comunitat autònoma.

Prova d'això és que en aquest acte d'avui hem honorat, i ens han honorat present i passat, però amb presència dels qui seran en el futur, representats avui i aquí per un grup d'alumnes de l'institut Guillem Sagrera de Ciutat que el passat cap de setmana han estat guardonats, a Roses, amb el primer premi a les trobades que organitza l'acció escolar del Congrés de Cultura Catalana. El seu treball tractava de l'aportació del poble de països de parla catalana al conjunt

de la humanitat; aportacions que ells mateixos han començat a continuar, tot aprenent a valorar la significació d'aquells qui els han precedit.

Des d'aquesta única dimensió real, o almanco virtual, del temps que és l'eternitat, ens hem de sentir conreadors de la nostra pròpia història sense traïr mai els nostres sentiments.

En nom del Claustre de la Universitat de les Illes Balears, siau benvingut com a nou membre, doctor Òscar Ribas. I a vós, senyora Maria Eugènia Rincón, us demanem que ens cregueu sincers quan hem volgut honorar el vostre espòs, el doctor Miquel Dolç.

Moltes gràcies.